

podmětům (čl. 16 (1) jaz. nař.), ale přísluší těmto jen v té míře, v jaké přísluší osobám fysickým. Jako nepřísluší takové právo cizozemské osobě fysické, tak nepřísluší ani cizozemské osobě právnické a jí na roveň postavenému právnímu podmětu. Jen tuzemským právním podmětům přísluší oprávnění užití v podání jiného jazyka než státního a teprve, je-li tento předpoklad splněn, uvažuje se podle čl. 16 (3) a podle uvedených tam pomůcek, zda jest právnická osoba příslušníkem menšinového jazyka. V tomto případě tedy nezáleží na tom, zda-li ten neb onen společník nebo několik společníků jsou státními občany Československé republiky, protože právním podmětem, který jako strana ve sporu vystupuje, jest obchodní společnost a nikoli ti kteří společníci.

Čís. 8729.

Otec nezletilcův potřebuje ku vzdání se nezletilcova nároku na bolestné svolení soudu.

(Rozh. ze dne 21. února 1929, Rv I 1339/28.)

Nezletilý žalobce byl povalen žalovaným, jedoucím na kole, a poraněn. Žalobě o náhradu škody bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Co do částky 2.500 Kč s přísl. žalobci, nezletilému Robertu H-ovi, nižšími soudy přisouzené jest dovolání žalovaného neodůvodněným, poněvadž jest správným názor soudu odvolacího, že se nároku na bolestné, příslušející nezletilému Robertu H-ovi z důvodu náhrady škody proti žalovanému otec žalobce Rudolf H. nemohl právoplatně vzdáti bez svolení opatrovnického soudu. Nárok tento jest osobním nárokem nezletilého Rudolfa H-a, nárokem majetkoprávním, tvořícím jeho vlastnictví. Patří proto co do tohoto majetkoprávního nároku nezletilého Roberta H-a jeho otci podle § 149 obč. zák. jen správa. Z toho plyne, že otec nezletilého Roberta H-a s podstatou tohoto majetku nemůže libovolně nakládati, nýbrž že k vzdání se ho proti žalovanému bylo ve smyslu § 233 obč. zák. potřebí schválení opatrovnického soudu. Tvrzení dovolatelovo, že otec jest povinen opatřiti schválení opatrovnického soudu jen, pokud jde o závazky jeho nezletilých dětí, není správné, ano otcí náleží jen správa jejich samostatného majetku. Z toho plyne, že co do nakládání s podstatou takového majetku je otec naroveň poručníkovi a že se tedy i na něho vztahuje předpis § 233 obč. zák.

Čís. 8730.

Zákon ze dne 18. srpna 1918, čís. 317 ř. zák. o povinnosti státu nahraditi škodu za bezprávná poškození civilních osob za světové války.

Dvouletá lhůta § 4 zák., jež měla počítati ode dne, jež vláda určí po ukončení války, nepočíná již dnem, jímž nabyl mírový stav účinnosti.